

Въ събота на 5 т. м. въ 7 и половина часа следъ следниъ Н. В. Царъ Борисъ е показвалъ на китамна оръца въ дзореца всички министри, следъ което ги е издържалъ и на вечера. Прѣзъ нощното време младиятъ Царъ е билъ много бодръ и живнерадостенъ и, отъ собствената му привѣгълаостъ и непривѣдностъ, пѣлъ и своятъ първи гостъ, отъ които разговарялъ на дълго по разни въпроси. Между другото Царѣтъ е отправилъ къмъ министритѣ следни думи:

„Господа,

„Благодаря Ви за голямото удово-
лствие, което Ми направихте, като се от-
зовахте на поканата Ми, защото азъ много
държамъ жото Вие, Господа Министри,
да бъдете първите гости въ Моята къща.
Въ връмена трудни, посрѣдъ събития отъ
сѣдмоборни значення, азъ имамъ тежката
задача, която Отецеството ми валага. Но
азъ не се сграхувамъ отъ нея, защото
вървамъ въ бъдещето на нашия народъ.
Както казахъ вчера прѣдъ него: „Звѣзда-
та на България не е залязла, тя пѣна да
заляже“.

»Роденъ я израсналъ посредъ дежократичния български народъ, азъ се сра-нахъ съ него; близки сж до сърдцето Ми неговата боли и копнежи и жалкото него-ви радости. Видяхъ тоя трудолюбивъ на-родъ въ скърби и радости, въ миренъ благодатенъ трудъ, творещъ своето благо-състояние и, съ години наредъ, борещъ до себеотрицание за защита на Родната и осъществяване народния идеалъ.

„Зачитайки сведено законитъ и реда въ страната, а приди всичко основния законъ — Конституцията — нека ние вснага се отдадемъ всецѣло въ служене на народа и му изложемъ едно по-свѣтло бъдеще, достойно за неговитъ усилия и добродѣтели, които той таи въ себе си. И азъ се надѣвамъ, че съ Божията помощ, ще прѣвзмогнемъ трудността, ще можемъ да изплаваме на спасителния брѣгъ и да сполучимъ надвисналото надъ родината Отечество.“

Исчези мой прѣдначинания, ме бждатъ въ тоя духъ и всичкитъ Ми усилия ще сж насочени въ това направление.

„При изпълнението на своята задача Азъ ще се ръководя отъ, волята на на-
рода, ще се облягамъ на неговата прѣдан-
ностъ и ще се паптвамъ отъ всички про-
свѣтени и патриотични съзѣти, които, у-
буденъ съмъ, не ще ми бждатъ никога от-
казани. Отечеството е въ опасностъ, но то
тѣка да загине. Вждете, господа, мои най-
откровенни съзѣтници. Азъ желя да зная
всички желаниа и всички болки на наро-
да, защото само тъй можемъ да му бждемъ
полезни. Да работимъ всички бързо и у-
сердно, съ пълно взаимно довърне едни
къмъ други, защото ние всички прѣслѣд-
ваме една и съща цѣль — благого на на-
рода и величието на България“.

За офанзивата въ Македония.

Вистъпъ въ Ело де Паря* отъ 25 септември съобщава, че последната и рѣшающа сесія на акцията протѣвъ нѣко е била разсрочена и рѣшенъ въ южната сѣкъ на Версальския вѣсто събитъ

Рішення було взето само слідь дѣ-
ги прихвирни.

Генералъ Гьойма биде прашанъ въ Лондонъ и Рямъ да оклони огузницитѣ.

Противниците на ооанвизата твърдили, че било изостанало времето да се преговора с България и че за да я отцепят от Германия, трябвало да ѝ се предаде част от гърца и сръбска територия и даже Цариградъ.

Важно за г.г. абонатите ни

Администрацията на в. «Доб-
руджа» моли г-г. офицерите и вой-
ничите и всички абонати прѣмес-
тени въ интереса на службата или
уволнени — да си съобщатъ ясно
и точно новите адреси, заедно съ
№ на етикетчето подъ който го по-

Въ оленгдветъ оу и трібавашо по вечера да
оттеглятъ оленга по западни край на
Фрейс. Нью-Домовантъ. Въ Шампаня

въ единъзвѣстѣ ои и трѣбаваше по вечера да
отсѣглятъ единга по западния край на
Фрейсѣ Ньое-Мограндѣ. Въ Шампанна
французитѣ и англичанитѣ подновиха слѣдъ
накарване на голѣми сили въ босетѣ ата-
китѣ ои между рѣката Сумаъ и западно
отъ р. Ена. И тука тѣ се стрѣмѣа, спо-
редъ всасениитѣ имъ заповѣди, отъ ново да
пробиятъ нашия фронтѣ. Само въ двѣтъ
странни на Святиѣно неприятели проникна-
въ нашитѣ линии, отъ гдѣто биде пр гоне-
въ съ контра атака. Но отавалата частъ
отъ фронта отблѣстнахе наизло атакитѣ
на неприятеля. Мѣстнитѣ точки, пробити и
засти отъ неприятеля, бидоха наизло, взи-
риадени отъ него. Частични атаки по р. Ена
и тв. силнитѣ атаки на американцитѣ по
молотния край на гсрата Аргонаъ и въ до-
лината на р. Еръ бидоха отбиты. По моточ-
наа брѣсъ на р. Маазъ неприятеля атакува
слѣдъ оидно артилерийско дѣйствие между
Вробонаъ и Орнъ. Проникващия въ гсрата
неприятель биде спрѣвъ по сѣщата гора.
По останалитѣ части на фронта отблѣнаха
ме атакитѣ на неприятеля.

Вечеря въ бюзетницъ. По бойния фронтъ между Камбре и Сенъ Кънтенъ нѣко се отдалѣхше нѣ заднѣтъ си позуции, съ което ообразнише Камбро. Частични атаки въ Шампанни и двѣта брѣга на р. Маазъ поднесени неприятелиси атаки.

Валкански фронтъ. Въ Албания францу-
зѣта и оръбитъ навѣвѣха въ опрѣзненіи
отъ нѣсть Елбасанъ. Въ южна ст. Сербія
янакѣи особѣи произшествія.

Царьтъ и добруджанци.

Въ отговоръ на изпратената отъ Централния Добруджански Народен Съветъ подраствателна телеграма до Негово Величество Царь Борисъ, по случай възшедъ отъ него му на Българския престола, получена е следната телеграма:

И. Станчеву,
подирждсатель Централния До
бруджански Нар. Съветъ

„Дълбоко троганъ отъ прѣданието
чувства и сърдечни благопожелания
които Ми отправихте по случай възше-
дието Ми на Престола, благодаря го-
рѣщо на Централния Добруджански На-
роденъ Съвѣтъ и на цялото добруджан-
ско население“

ПАРЬТЪ.

Испратената телеграма отъ Съвѣта главо
ДО НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО ЦАРЯ Н.
БЪЛГАРИТЬ ВОРИСЪ III
СОФИЯ

Споделяйки чувствата и радостта на цялото българско население Централния Добруджански Народен Съвет от свое име и от това на цялото Добруджанско население, без разлика на народност и възраст, което, освен по-вече от всякога, се чувства като една от частите от българския народ, е щастлив за поднесане на Ваше Величество своите чувства на признателност и дълбока почит, както и гърещи се пожелания за дълго и щастливо животно за благоденствието на българския народ и величieto на България.

Добруджанци имаха наистина не веднажъ пръвъ тая ожданска война да видятъ и оцнать, довершилия настѣдникъ на българския престола, та имаха олуча да се убѣдятъ до колко ожданъ имъ е билъ помыслъ на бъдация тѣхенъ Царь.

На така придаността на Ваше Величество
към Добруджанската кауза, която е на
пълно право да се разглежда, добруджан-
ци възлагат всичките си надежди за у-
рѣждане само по-скоро разнебятелна, въ-
всички свои прозви, живот.

Беза изведствието на Ваше Величество на Българския протест се ознаменува с края на страданията на българския народ, нека то бъде начало на новата светла епоха в пътя на културното и общо развитие на България. Бог да Ви поддържа и напътява във всички начинания.

Положението по бойните фронтове.
9 октомври 1918 год.

Италиански военен театър. На тиролския Южен фронт дйността на неприетелските батареи беше вчера извънредно оживена. Пъхтливите атаки, бяхаха, още от началото отбити.

Балкански военен театър. Оттеглянето се въ старата граница: разузнавателни части въ армьогарденъ бой ож се оттеглили отъ Псковаца: Оттеглянето на Генералъ Ф. Лайхтеръ става планомерно.

Берлинъ. Вечеренъ германски бюлетинъ. Между Камбре и Сенъ Кантенъ, въ Шампанъ и по рѣката Мааозъ се развиха нови тежки боеве. Южно отъ Камбре и отъ Сенъ Кантенъ отбихме неприятелскитѣ атака отъ последната атака неприятеля осемилтеренъ. Тукъ нѣй се намразихме по вечера въ сѣй западно отъ Бохенъ и по протежение на нисогата, водящи отъ Бохенъ за Сенъ Кантенъ. Въ Шампаня и по р. Мааозъ оуспѣхмъ атакитъ на неприятеля.

10 октомври.

Западонъ возмемъ театр. Между Камбре и Сенъ Кантенъ боятъ започна напосо; следъ изграваето въ боя на ония артиллерийски маси, на бронирани автомобили и авиаторски ескадри; англичанитъ атакуваха, заедно съ французитъ и американцитъ нашия фронтъ отъ Камбре до Сенъ Кантенъ. По северния атакующъ еланъ шурмътъ на неприятелъти биде отблъ следъ ожесточенъ бой камъ следъ западно отъ Камбре по шосето, водеще отъ Камбре за Бохеме; по вечеря осуетихме неприятелски атаки. Отъ двѣтъ страни на водещото за Люкато рѣкомо шосе се одехде на неприятелъ да промъкне дълбоко въ нашитъ линии. Ние посрѣщахме тѣхния ударъ по линиата Валенъ Куръ-Еленъ-Куръ. Западно отъ Бохемъ съ атакъ на неприятеля можа да опечели само малко теренъ. Воюващитъ южно отъ Монъ Брехенъ частъ отблънаха всички атаки на неприятеля въ прѣдната си нѣхотна позиция. Чрѣзъ пулятовѣтъ на пробиването на пентъра на фронтъ тѣ бидоха застрашени

ВЪСТНИКЪ
251
ГРЕДСКАТА ОБЩНОСТ
Варна
ОРГАНЪ НА ЦЕНТРАЛНИЯ
ЕНЪ СЪВЪТЪ

Какво ни прѣдстои.

България сключи мир и указа за де-мобилизацията на българските войски и подпизанъ. Скоро българските войнъкъ-ци се завърне у дома си, за да подеме дългот на мирния трудъ. Колкото повече обаче, времето тече, толкова по ясно става, че България не е сключила единъ окончателенъ миръ, а е сключила само едно дълго примирие. Това на първо време внесе силно разочарование между всички родолюбци, които съзнаватъ тежките жертви, които България даде и дължимия дългъ, които тя внесе въ своята военна история въ името на своя идеалъ. Но това разо-чарование трѣбва да изчезне. Неговото място трѣбва да се заеме отъ здравия ра-зумъ и хладнокръвното отношение къмъ историческите факти. Ако България е сключила единъ сепаративенъ миръ, тог-да не можеше да не лесно съ всичката си тежестъ върху нея. Даже при най-голямо желание на нашия доверателни протви-ница да удовлетвориатъ исканията ни, те не можеха да ни дадѣтъ по-добъръ миръ отъ тоя, който си билъ диктуванъ отъ до-бититѣ резултати.

Ний икаме въ блиската история прѣзъ настоящата война единъ такъвъ миръ. Ву-
бурждащият миръ съ дѣло не на нашия
цѣли и побѣди, а такъвъ на чужди инте-
реси. Колѣбанната на съюзниците по бал-
канскитѣ въпроси и до днесъ на сѣ из-
чезнали. Нека тогава се съгласимъ съ из-
явленната на печатния органъ на Кло-
мано, че сепаративния миръ е противъ
основнитѣ начала на съгласенството и нека
се въоружимъ съ необходимото хладно-
крѣвие да дочакаме края на войната.

Ний пѣмане никакви основания да бждемъ оптимиста. Наиста, подвѣрне отъ донѣ на дѣнь все повече расте и се събѣжи въ разочарованіе отъ всичко, което се казва и прѣдприема вързу уреждането на балканския въпросъ. Но трѣбва да се признае, че самия балкански въпросъ до сегна не е билъ дѣло на балканскитѣ народи, а такъвъ на вликлтѣ сили. Трѣбва да оставимъ тогѣва великлтѣ сили сами да се саравятъ съ своитѣ противорѣчиа. Българияскитѣ граждани да де всичко, каквото можа, да сподѣли борбата за уреждането на балканскитѣ, но тоа не е неизгнѣрима. Неговитѣ задачи сж по скромни и тоа ги азѣтлани.

Българският войникъ се завърна у дома си съ изпълненъ дългъ, но не и съ завършено дѣло.

Причините за това сж много, но най-главната причина е че, до като той отстояваше на всички несподи на войната и съ особено себестрицанте зацтатване на интереси на своето племе, то отредените хора да използват всички тия несповна качества и добати резултати съ своите умъ и дипломатически похвати, не можави да направат това съ необходимите въслучая сръчностъ и тактъ.

И днес, при стегнатите се вече такива обстоятелства, българския войник, като слава оръжието си, той става отново свободен български гражданин, и не му остава друго, освен, да потърси съдействието на доверливане на недоверливането още днес. Във това отношение, той днес е поставен при по добри условия, отколкото при започването на настоящата война, защото днес на чело на управлението, въпреки редица, имено, в днешен тоя въпрос, стои най-поголемият най-добри изборници.

Из Станчо

РОМЪНСКИ МЕЧТИ.

При дългитъ опорове водени до сега с-коло бъдещата принадлежност на Добруджа не веднажъ сме отблъзвали особено разположени на Германия към Ромъния и нейното пристрастие въ отношенията и от Ромъния и България. Истински много пъти митавът, които карат Германия да кокетничи от победена Ромъния, както и рикът, на който се излагатъ Германско-Българските връзки от незначителна волята на добруджанци, които е и една отъ военитъ цели на България.

Най-послѣ, не веднажъ сме предричали, че Германия върху ототъпчивостта и за сметка на България, но ще може да привърже къмъ себе си Ромъния, защото тя е черпала и ще черпи вода отъ сълъженски източникъ, защото нейнитъ погледи не ще се откъсватъ отъ сѣвѣрнотъ карпатскитъ области и продължаватъ още да настояватъ на своето мнѣние.

Резултата отъ тая Германска политика може да се предвиди: Ромъния като използва разположението и ототъпчивостта на Германия ще омита Букурещкия миренъ договоръ за неокончателенъ, по отношение постановлението му, които заставатъ съюзницитъ на Германия, главно България, а при удобенъ моментъ ще се отърви и отъ оската на Германия, и отъ задължението опрѣмо нея. Естествено, че това не ще остане безъ отзвукъ и върху отношенията между Германия и България.

Първото послѣдствие за германската политика е вече на лице. Въ Ромъния се по-явно се показватъ надѣждитъ за възвръщането на Добруджа като се осланятъ на Германия и на Сѣвѣрния съюз. Но отъдѣна Кюстенджеския адвокатъ Иенъ Романъ въ списанието „Мишкаръ“ като пише за българската пропаганда въ Добруджа казва: „Истината е тая пропаганда слѣдъ като Добруджа се даде на България, а понататъ добавя „Историческитъ надѣждания на пропагандиститъ (българи) ще бъдатъ безразлични на тѣзи, които ще създадатъ окончателенъ миръ въ Европа. Тѣ ще питатъ: кой владѣ земята, какви сж желанията на населението и какъ иска то да рѣши съдбата си“.

При сегашното положение на работитъ отговоръ е почти измисленъ, но върни на своя принципъ да обявяваме войско задѣвано ще отговоримъ и сега.

Пропаганда българска каквато ромънитъ вършатъ, несомненокованъ отъ никого въ Добруджа не е имало. Добритъ българи се помъчиха отъ своитъ научни надѣждания да осветлятъ обществото въ странство, което имъ не е имало случай да познава Добруджа или какъ е било заблудено отъ ромънската немощна пропаганда, която си е служила отъ фалшиви статистики и извѣрстия ефети. Тая българска пропаганда не е била измислена, защото отъ букурещкия миръ Добруджа не се предаде цѣла на България, а се омита като плячка, отъдѣто се дадохъ облаги на съюзницитъ на България на дѣри и на Ромъния.

Но, събитията се развита много по бързо, отъдѣто самъ г-нъ Романъ е предположилъ. Той е очаквалъ като резултатъ отъ ромънската пропаганда въ самата Добруджа, населението да замечтае на ново за политическото ромънско владѣчество, отъ което се радостъ то се отърви прѣди 2 години. Това желание, което се прояви като едно мѣраждѣно цѣло на втория съборъ, отговори ясно и категорично на г-нъ Романъ, каква е неговата воля. Единодушието на всичкитъ народности, дѣри и ромънци, не може вече да поддържа надѣждитъ на г-нъ Романъ. За неправата ромънска кауза, той може да се ослани на ромънскитъ интереси, на добри разбрани, но наше мнѣние, но не и на волята на добрудж. население.

Най-послѣднитъ събития обаче, съвсѣмъ трѣбва да сж охладили жаритъ на ромънскитъ мѣнянства. Надѣждитъ, които тѣ възкагатъ на тия които ще създадатъ окончателна миръ и ще имъ повернатъ Добруджа, изглежда че не ще се оправдатъ. Не ще помогне нито Таке Ионеско, нито други връзки, които тѣ много тѣ таятъ. Силитъ отъ сѣвѣрния фронтъ, като се абстрахиратъ отъ факта, че България имъ е била неприятели на бойното поле, цѣлятъ нейната честна борба, справедливитъ и претенции. Тѣ не ще оставатъ глухи и на гласитъ на добруджанското население. Тѣ вече признаха Правата на България надъ Добруджа, тѣ отговори на Ромъния чия ще бъде Добруджа.

Добруджанци разпространявайте в. „Добруджа“.

ИЗДАНИЕ И ПЕЧАТЪ НА ФОНДЪ „ДОБРУДЖА“

ИЗЪ РУСИЯ.

Москва. „Оренбургски Край“ обнародва една официална декларация на японския министъръ прѣдседателъ за намѣсата на Япония въ Русия, въ която се казва: Тѣй като Сибиръ е замѣсенъ въ смутеветъ, ние рѣшихме да го спасимъ. Нашитъ войски отидоха въ Сибиръ, за да сътрудничатъ на оуложницитъ. Тѣ се биятъ заедно съ тѣхъ и съ чехо-словацитъ за възстановяването на реда. На изтокъ ние трѣбва нейна рѣда да спасимъ Сибиръ и Русия отъ една намѣса въ рускитъ работи. Заявяваме отъ името на японската империя, че вѣрноплатна экспедиция не прѣблѣдва никакви завоевателни цѣли. Трѣбва да накарваме рускитъ да почувствуватъ нашата сѣрдечностъ, че на-жата империя се зачита на изтокъ и че ние изпълняваме нашата задача отъ името на космополитичнитъ принципи.

ИЗЪ РОМЪНИЯ

(Отъ нашия спец. кореспондентъ)

Короненъ съветъ.

Будапеща. 4 октомври. Споредъ едно съобщение на „Авс“ Ещѣ нѣзъ Букурещъ ромънскитъ кралъ Фердинандъ е пристигналъ въ поведѣния въ Яши и веднага пристѣ на ауденция министъръ прѣдседателъ Маргилманъ и министъ на външнитъ работи Армонъ. Слѣдъ обѣдъ се е оуложилъ короненъ съветъ, въ който сж били прѣдметъ на разглѣждане брактъ на прѣтоло-наследника и събитията въ България. Единъ отъ членовѣтъ на кабинета е направилъ въ сѣнциоза „Яшу“ слѣдното из-явление върху резултатитъ отъ съветъ: Върху събитията на Балканитъ официално не е разговаряно. Отъ разглѣдана на мисли върху тѣхъ може да се устави отъ сигурностъ, че за възстановяване вътрѣшно-то положение на Ромъния е желателенъ най-строгъ неутралитетъ!

ИЗЪ ЧУЖБИНА

(Б. Т. Агенция радиотелеграфа)

Нотата на Германия получена отъ Уайсона

Вашингтонъ. Швейцарския пълномощенъ министъръ прѣдаде лично на прѣдседателя Уайсонъ опрѣдѣлената за него германска нота. Вчера заравъта шведския пълномощенъ министъръ прѣдаде на амер. министъръ на външнитъ работи Лансингъ нотата на Бормана.

Амстердамъ. В. „Алге Майне Ханделъ Блатъ“ съобщава отъ Лондонъ, че охвацияето отъ Америка, до колко това било познато въ Лондонъ, не било въ никакъвъ смисълъ благоприятно за примирѣнето.

Американски отговоръ на германската мирна нота.

Вашингтонъ. Държавния секретаръ Лансингъ прѣдаде на швейцарския пълномощ. министъръ слѣдния отговоръ на германската нота: „Честъ имамъ да потвърдя отъ името на прѣдседателя получаването на нотата ви отъ Б. Х. и. г., заедно съ съобщението на германското правителство до прѣдседателя и билъ опълномощенъ прѣдседателя да направи слѣдующето съобщение до германския канцлеръ: Прѣди да даде отговоръ на прѣдложението на имперското германско правителство, да бъде оуложитъ отговоръ въ-лезъ какъто измислятъ главнитъ интереси, които той може да обгръща, прѣдседателя на Сѣвѣрния Щати счита за нужно да схване точно смисъла на нотата на Канцлера. Прѣдполага ли имперскиятъ канцлеръ, че уложитъ на имперското германско правителство, кой прѣдседателя изложи въ конгреса на 7. 1. въ слѣдующитъ заседания, е отмишенъ и унижовенъ и, че цѣльта при въздѣването въ прѣговоръ, може да даде само практическитъ единичности въ тѣхното примирѣние? Прѣдседателя на сѣвѣрнитъ щати се счита задѣженъ да заяви по прѣдложението за примирѣние, че тѣй не би се чувствувалъ правъ да се оуложитъ отъ него, до като войскитъ на централнитъ сили се намиратъ още въ теритеритъ на антагонистъ държави. Добрата вѣра въ започването на прѣговоритъ е въ зависимостъ отъ оуложитъ на централнитъ сили да изтеглятъ веднага войскитъ си на войска отъ заетитъ територии.

Прѣдседателя вѣрва да бъде правъ и по-въпроса дали канцлера говори само за оуложитъ на императора, които водиха до сегашнитъ войни. Той счита отговора по този въ-

просъ, отъ което гледище ще да бъде разгледанъ той, като извъпрѣдно важенъ.

Дугано. Споредъ „Семоло“ България може да се ослани на справедливостта и умѣреността на Сѣвѣрния фронтъ.

„Коррере делле Сера“ казва, че българитъ по-вече могатъ да се ослани на принципъ на Уайсона и оуложитъ Сѣвѣрния фронтъ да не оуложитъ на българския народъ чувство на недоволство и омрага.

Въ вѣстникъ „Викторъ“ Херве пише по поводъ сѣвѣрното примирѣние: То ще бъде фатално за централнитъ сили. Австро-Унгария ще побрѣза да можа миръ чрезъ споразумѣние, а Германия, която още от-казва да приеме такъвъ миръ, е осуждена на окончателно поражение. Днесъ още България не губи своето значение, което дължи на географическото си положение, като подобрява отношенията си съ насъ, та на-дава възможностъ да сторимъ днесъ това, което трѣбвашъ да направимъ прѣди три години.

Берлинъ, 5 окт. (Восебуръ). Рускитъ оскраденъ прайдеръ „Волъ“ и извѣстенъ брой морски единици, чиято по-стройка биде привършена прѣвъ войната и които сж намиращи до сега подъ германски контролъ, бидоха взети отъ насъ. Съ това оуложитъ сили въ Черно море се засилватъ значително за отбраната на протоцитъ. За-този актъ се е дѣйствувало въ оуложитъ отъ московското правителство.

Хроника

Н. В. Царъ е възвѣстѣлъ на държав-нитъ глави на оуложитъ, отъ които България е въ оуложитъ, за въздѣването си на българския прѣтоло.

Повѣстиване. Макаръ и само нѣколко дѣна да ви дѣлятъ отъ оуложитъ на примирѣнето, вече се отблъзватъ оуложитъ въ цѣлнитъ на извѣститъ стоки. Този фактъ се дължи както на вѣрноститъ, че ще до-даде стоки както отъ вѣнъ, така и на по-дигането цѣната на нашитъ левъ.

Итагаването на германцитъ. Герман-скитъ войски си замисватъ отъ България. Германското военно аташе въ София е зая-вилъ, че тѣ си замисватъ отъ България безъ злоба.

Демобилизацията на нашитъ войски се извършва редовно.

Френски офицери за свързка, начело съ полковника отъ генералния щабъ Трусо сж пристигнали въ София.

Сѣвѣнциане на бленъ. Партиитъ отъ бленъ оуложитъ се оуложитъ въ Народното Съ-брание, по въпроса за засилване правител-ството, съ участие въ бленъта и на оуложитъ партиитъ отъ бленъ.

Добитъ на войсковитъ части, които се демобилизиратъ, ще се разпрати тамъ, отъдѣто е реквизиранъ, за да се разпродатъ на населението чрезъ публиченъ тръгъ.

Учителъ за Сѣвѣрния Добруджа. Въ на-роднитъ първоначални училища и въ про-гимназитъ въ Сѣвѣрния Добруджа има 150 вакантни мѣста за учители и учителки. Желающитъ да ги заематъ, да подадатъ заявления, придружени съ нуждитъ доку-менти, до училищния инспекторъ при Цѣ-ба на оуложитъ войски въ Бабадагъ. Учителитъ и учителкитъ въ Сѣвѣрния До-бруджа получаватъ заплати, дневни паръ и добавъчни възнаграждения, както въ България. Оуложитъ тѣхъ, училницитъ настоятел-ства имъ даватъ допълнително възнаграж-дене отъ 60—100 лв. мѣсечно, безплатна квартира, оуложитъ и отопление.

Въ първоначалнитъ училища ще се на-значатъ учители и учителки, оуложитъ най-малко трети класъ (III гимназиаленъ класъ).

За Добруджанцитъ въ България. Централ-ниятъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ у-ложитъ всички живущи въ България до-бруджанци—учители, чиновници и пенсио-нери, които желатъ да дойдатъ на работа въ Сѣвѣрния Добруджа, да оуложитъ неза-бавно точнитъ си адреси на главния се-кретаръ на съвѣта.

Обявление

Интесуещитъ се отъ дюжиятъ отъ че-тири отѣделения, сѣвѣнъ 20 метръ дъл-жина и 10 метръ при дворно пространство три декара продаватъ въ село Масутларъ, Тутраканска околия, община Аватъкъйска споразумѣние Гергъ П. Ивановъ Ески Джу-май.

Библиотека „ДОБРУДЖА“

издания на народоспомагателния фондъ „ДОБРУДЖА“.

Издѣли сж до сега слѣднитъ книги отъ библиотеката „Добруджа“:

- № 1 Историческитъ права на България върху Добруджа отъ М. Г. Марковъ 2-00 л.
- № 2 Добруджа и нашето възраждане (културно-исторически издирвания) отъ Ст. Чилингировъ 5-00 л.
- № 3 Кюстенджеското пристанище отъ Д-ръ Пенковъ 1-50 л.
- № 4 Мемоаръ отъ Центр. Добр. Съвѣтъ 1-50 л.
- № 5 Ромънскитъ жестокости надъ от-влѣченитъ добруджанци въ Молдова, подъ уредбата на Драгомиръ Пачовъ и Д. В. Кацевъ 2-20 л.
- № 6 Стари и нови паметници въ До-бруджа, (художествено-етнографи-ченъ етюдъ) отъ Из. Енчевъ Видю 12-00 л.
- № 7 Стефанъ Караджа (животиспеси бѣлѣжии) отъ Ст. Чилингировъ . 2-00 л.

Други издания на фонда:

Портретъ-картина на СТ. КАРАДЖА ц. 2-50 л.
Картина Св. св. КИРИЛЪ и МЕТОДИИ по оригинала на художника Из. Ен-чевъ-Видю ц. 6-00 л.

Поръчи за книгитъ отъ библиотеката и другитъ й издания се отпиратъ до управ-лението на Народоспомагателния фондъ „До-бруджа“, ул. „Гурко“ № 16 — София, теле-фонъ 368 или до дружество „Инициатива“ ул. „Василъ Левски“ — София, телефонъ 1609. Въ Бабадагъ при книжарницата на фондъ „Добруджа“.

Въ България при всички книжарници.

Учителъ,

печататъ се ЧИТАНКИ

за II, III и IV отѣделения

отъ народенъ учителъ.

Удобренъ отъ Министерството на народ-ното просвѣщение.

Прѣгледатъ ги прѣди да одобритъ другъ

Букваритъ и I-а читанка

отъ М. Господиновъ и М. Д. Николовъ, се печататъ трето издание.

Книгоиздателство

ХР. ТРЪНКОВЪ — София,
„Бул. Дондуковъ“ № 61.

ВАЖНО ЗА ТЪРГОВЦИТЕ въ гр. Добричъ!

Имажъ за продажба въ агенцията си

СТАРЪ ВѢСТНИЦИ

около 500 килограма.

Продажба: до 10 егр. по 4 лв. килограмъ, отъ 10 нагоръ, по 3 лева егр.

Споразумѣние: въ вѣстникарската агенция

„КУРИЕРЪ“

на НЕНКО Н. ВАКЪРДЖИЕВЪ,

ул. „Мария Луиза“ № 9

въ гр. Добричъ. 8—10

Императорско и Кралско Привилегировано Застрахователно Дружество за животъ

„АВСТРИЙСКИ ФЕНИКСЪ“

ВЪ ВИЕНА.

Основано 1882 год.

Кланъ за България, София ул. Мария Луиза 60

Капиталъ 6 милиона крони напълно внесени

Извършва застраховки за животъ по най-булантни условия до 20000 лева.

За военния рискъ се прѣсѣжта по нормал-ната тарифа безъ всякаква прибавка.

Търсятъ се за провинцията оуложитъ способни прѣдставители съ добра заплатъ.

3—10.

Вѣстникарската агенция „Курьеръ“ на НЕНКО Н. ВАКЪРДЖИЕВЪ — Добричъ

има за постоянна продажба

худови цѣлти и галерийни картини отбрани книги за прѣчитъ,

всички броеве отъ „Всемирна“, Художес-твена“ и „Модерна“ библиотеки.

7—10 Отъ Агенцията.

ДИРЕКТОРЪ ДРАГОМИРЪ ПАЧОВЪ.